

To nejdůležitější je očím neviditelné...

Vánoční anketa s těmi, kteří mají k Vánocům co říct

Křesťanství nás učí, že všechno dobro (dárky i sama láska k dětem a blízkým) pochází svou příčinou od Boha-Ježíše-Ježíška. V tomto smyslu jsou všechny dárky skutečně od Ježíška. Nicméně toto vánoční tradici několika dárců pod stromčkem příliš nevystihuje. Vánoce jsou podle biblického pojetí především oslavou Ježíšova narození. A přirozené je připojit se k betlémským pastýřům a mudrcům a Ježíška také obdarovat svými dary. To lze udělat ale jen symbolicky – darovat lásku, pozornost, sounáležitost, klid...

Co by na dnešní pojetí vánočního shonu mohl říci Ježíšek?

„Vánoce jsou dobou zklidnění a rozjímání. Jsem potěšen, že lidé dneška staví v takovém počtu chrámy, které několikrát týdně v hojném počtu navštěvují. Jsem trochu zmatený, když vidím, že v těchto chrámech dneška nezůstávají v klidu a míru, ale neklidně krouží, nekomunikují spolu o věcech své duše, ale spíše se sobě vyhýbají. Někdy do sebe vráží, zejména tehdy, je-li návštěvnost tohoto stánku obzvláště hojná. Což bývá právě v době vánoční.“

Lidé si berou různé věci – jídlo, věci osobní spotřeby, ale třeba i nábytek. Tyto věci více či méně prozkoumají, pak si je odnášejí. Trochu je mi toto konání nepochopitelné. Nicméně mě velmi těší tato hojnost. A když tak přemýšlím, že o Vánocích by člověk měl v klidu zkoumat své nitro, přemýšlím, že to možná dnešní člověk umí už jen skrze hmotné věci. Tím, že už tolik nepotkává druhé lidi

přirozeně – neb lidi oddělil internet –, jsou tyto velké a větší stánky možností, jak se potká člověk s člověkem. Jen se přestat sobě vyhýbat a zase spolu začít mluvit, usmívat se, podat si pomocnou ruku nebo si jen tak podat ruku a být spolu. Možná právě tady má dnešní člověk tuhle velkou příležitost...“

A co Mikuláš či Santa?

Byť jsou naše středoevropské Vánoce spojené s postavou Ježíška, jeho celosvětově o něco populárnější kolega je Santa Claus. Jeho jméno vzniklo z holandského pojmenování pro svatého Nicholase (Mikuláše) Sintaklaas, který se proslavil jako dobrotivý světec. Ačkoli si jej s sebou holanďáci imigranti přivezli do USA už v 17. století, nebyl ještě dlouho nikterak významnou postavou. Proslavil se, až když ho spisovatel Washington Irving zakomponoval do své knihy v roce 1809 (stále však jako svatého Nicholase). Kouřil dýmku, létal ve svém kočáru (bez sobů), neměl svůj červený oblek a nebydlel na Severním Pólu. I bez sobů však

přinášel dětem každý rok dárky. Až kolem roku 1865 byl přejmenován na Santu Clause. Získal svůj specifický oblek, soby a saně...

Takže Santo, co ty říkáš na ty naše Vánoce?

„Ho, ho, ho! Rád obdarovávám, rád jezdím po světě a přináším dárky. Rád vidím, že je kolem spousta lidí a hodně věcí. Také ale vidím, že čím více věcí, tím méně srdce. Čím více věcí u jedněch, tím méně mají ti druzí a jsou méně šťastní. Vidím to shora, když na svých saních letím krajem. Vidím, že jeden dárek je *dárkem*, ale když je dárců deset, jsou to jen věci. A největším dárkem nemusí být nic drahého, nic, co bychom zaplatili penězi. Čeho se nám nedostává? Úsměvů – a přitom je to tak snadné! Podívejte se na sebe do zrcadla nebo se zrcadlete v očích svých blízkých a zvedněte koutky úst nahoru! Možná to zpočátku nepůjde tak snadno, trénink ale dělá mistra. Každý den, pak každou hodinu – a půjde to samo. Začněte od vaší tváře, nakazíte tím ostatní a tento úsměv se vám přenesení do duše. Odtud už pak nikdy nezmizí...“

Ho, ho, ho! Uvidím to shora, jak se vám vede.“

Další redakcí VOZKY dotázaní aktivisté vánočních svátků – francouzský Pappa Noel, Father Christmas z Anglie, finský Joulupukki, Дед Мороз z Ruska či z Itálie čarodějnice Befana vzkazují:

„Mějte se všichni rádi, nejen o Vánocích.“

(bf)